

[Statsministeren.]

fromme Ønsker, selv om det ærede Medlem Hr. Holstein deltager i disse fromme Ønsker.

Naar det ærede Medlem som Bevis for Tilstanden i Sønderjylland erklærede, at mange sønderjydske Landmænd vilde være lykkelige ved Forhold som dem, Arbejdere, der er i Virksomhed, har, skal jeg ikke benægte dette, har heller ingen Grund til det. Men det er jo ingenlunde nogen fyldestgørende Forklaring eller Bevisførelse; thi de 92 000 arbejdsløse vilde sikkert ogsaa være lykkelige ved at have de Kaar, som en Arbejder i Virksomhed har. Men det anfægter og interesserer i Øjeblikket ikke det ærede Medlem Hr. Holstein for 4 Skilling. At de arbejdsløse i Henhold til Kriseloven faar disse sølle 8 eller 10 eller 12 Kr., vender selv det ærede Medlem sig imod som en ubetimelig og urigtig Lovgivning.

Det ærede Medlem søgte tidligere paa Dagen og igen i Aften at klare for sig med Hensyn til sin besynderlige Stilling til Valutaspørgsmaalet, til Kronens Paritet. Jeg tror ikke, disse Forklaringer gaar, som man siger.

Det ærede Medlem fremstillede sig i Dag i sin første Tale — hvad der jo falder sammen med Ønsker i visse Kredse af Befolkningen — som en varm Tilhænger af Kronenedskæringen, og jeg sagde overfor dette, at det var en ny Kærlighed, thi den Gang dette Spørgsmaal forrige Gang var brændende, aabenbarede det ærede Medlem ingen saadanne Tilbøjeligheder. Det ærede Medlem har nu undersøgt Rigsdagstidenden, kan jeg forstaa, og er klar over, hvor langt han tør vove sig ud i Erklæringer i Aften, og nu fik vi altsaa en ny længere Forklaring eller en Tillægforklaring til den, vi tidligere har faaet.

Det ærede Medlem kender altsaa sin Stilling og ved, at han ikke paa noget Tidspunkt i 1924, da Problemet om Nedskæring eller ikke Nedskæring forelaa, har sagt noget derom. I December 1924 foregik Afgørelsen her i Rigsdagen, idet der da vedtoges en Lov, det saakaldte Valutaforlig, og ved den Lejlighed har det ærede Medlem ikke sagt noget; jeg erindrer ikke, om det ærede Medlem har været syg og af den Grund fraværende; men saa lidt ved den Lejlighed som tidligere i den offentlige Debat har jeg mærket det ærede Medlem som en Tilhænger af Kronens Nedskæring. Og i December 1925, da Spørgs-

maalet til en vis Grad, men ogsaa kun til en vis Grad, forelaa paa ny, havde det ærede Medlem Ordet flere Gange, og da tilkendegav det ærede Medlem heller ikke nogen Nedskæringstilbøjeligheder, saaledes som han ogsaa selv har vedgaaet, thi Sp. 2922 i Tidenden kan man endog finde en Tak til mig, fordi jeg havde erklæret mig for Kroneværdiens Genoprettelse.

Det er ejendommeligt, at det ærede Medlem i Dag er naaet til at rette Bebrejdelser mod dem, der gennemførte dette Forlig, at rette Bebrejdelser mod dem, der genrejste Kronen til dens gamle Værdi, naar han i 1925, for knapt 6 Aar siden, har bragt en Tak, fordi dette Standpunkt var indtaget!

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som beskæftigede sig med det samme Spørgsmaal, havde aabenbart ikke hørt efter, hvad det var, der var sagt om Kronenedskæringen; thi jeg har ikke, saaledes som det ærede Medlem mente, fornægtet Forliget om Kronens Genrejsning. Ingenlunde. Det hører tværtimod til mine gode Minder, og jeg har ingen som helst Grund til at løbe fra det Standpunkt. Det har tværtimod forundret mig ude paa Møder i Løbet af de senere Tider, naar jeg traf sammen med Venstretalere, at de søgte at skyde dette Forlig fra sig, at de sagde: Det er den nuværende Regering, der har Ansvar for den usle Valutapolitik, der sluttede med Vedtagelsen i 1924.

Jeg har bebrejdet Venstretalere, at de stod saadan og fornægtede det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Thi ligesom jeg ikke løber fra Ansvar for, hvad der skete den Gang, haaber jeg, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der var den anden Part i Forliget, ogsaa vedstaar det fuldt ud og ved Lejlighed vil give sine Meningsfæller en Belæring om, at de ikke saadan skal løbe fra ham i den offentlige Debat. Vi har gennemført den Ordning, og jeg med den Overbevisning, at som Sagen laa, var det nødvendigt at komme til en Ordning.

Hvad jeg har sagt tidligere paa Dagen til den ærede Forespørger, hvilket det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal enten har misforstaaet eller ikke har hørt, var, at jeg savnede det ærede Medlem Hr. Holstein den Gang — som jeg ogsaa har sagt i Aften —, da Kronens Nedskæring i 1924 var paa Dagsordenen, altsaa paa den Tid, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal selvfølgelig husker, da jeg i Valutaraadet mødte paa det daværende Ministeriums Vegne og tilbød, at hvis man foretrak at skære Kro-